

עשור שנים ל"שיחתו הנבואית" של הרבי עם השר משה קצב:

"מעמיד הוא עצמו

בקשרי המלחמה"

(באתי לגני אות יא')

יש מעתי לאחרונה שמועה מוזרה ומבהילה בנוגע לדיבורים והחלטה של הממשלה בארץ ישראל, אודות מסירת חלקים מארץ ישראל – כך פתח הרבי את השיחה הנוקבת ומרטיטת הלב עם מר משה קצב, מי שכיהן כשר התחבורה בממשלת שמיר.

זו השיחה האחרונה, לעת עתה, ששמענו מהרבי מלך המשיח בנושא שלימות ארץ הקודש ובטחונה. כעת, עשור שנים לאחר שנאמרה בכאב גדול ועצום, מתבררת השיחה כנבואה מדהימה, בה העמיד הרבי את עצמו "בקשרי המלחמה", באומרו כי הוא עצמו (בנוקבו את שמו הק', אקט נדיר בהחלט!) יילחם על מנת שתתבטל ממשלתו של מר שמיר.

חשיבות וחביבות מיוחדת יש לאותה שיחת קודש מרטיטת לב, שנאמרה במוצאי היום הקדוש יו"ד שבט, לעיני קהל אלפים. חשיבות מיוחדת לשיחה בכך שהוגעה על ידי הרבי מלך המשיח!

•

הרקע לאותה שיחה נוראה, קשור למציאות המדינית ששררה באותה תקופה

זו הייתה הפעם הראשונה בהיסטוריה שהרבי נאלץ להשתמש באיום מפורש, בעודו נוקב בשמו הקדוש, כי הוא בכבודו ובעצמו יעמוד בראש המערכה הגדולה להפלת ממשלת ישראל • עשר שנים בדיוק חלפו מאז אותו מוצאי יו"ד שבט, במהלכה אחז הרבי בידיו של שר התחבורה דאז מר משה קצב במשך 18 דקות רצופות, והשמיע בפניו דברים קשים, חדים וברורים אודות הדיבורים על אוטונומיה פלשתינית שיובילו לאסון נורא • "בית משיח" סוקר את המאורעות, חושף לראשונה מהלכים דרמטיים שנעשו מאחורי הקלעים, מביא סדרת גילויים חדשה, ומסכם כיצד התממשה נבואתו המרטיטה של הרבי פרט לפרט

וּם הבהיר יו"ד שבת ב-770. בחרדת קודש נמצאים כולם ביום הגדול והקדוש. בליל יו"ד שבת אומר הרבי מספר מילים למהותו של יום ולאחר מכן מחלק את הקונטרס מאמרים תרפ"ב – חלוקה שנמשכה מספר שעות.

ביום יו"ד בשבת נוסע הרבי לאוהל ולאחר שהוא חוזר, נכנס לתפילת מנחה ומעריב. שר התחבורה דאז מר משה קצב הגיע ל-770 בלוויית הרב יקותיאל ראפ ושניהם נעמדים בשעת התפילה על הבימה הקבועה המוגבהת של הרבי, בעוד הרבי עצמו ניגש לפני העמוד.

לאחר תפילת ערבית, מודיע הרבי על חלוקת דולרים. שר התחבורה קצב, שהכניס קודם לכן לרבי את קופת הצדקה שהנפיק המינהל לבטיחות בדרכים (ואף זכה לקבל על כך מענה מיוחד), היה הראשון שעבר בחלוקת הדולרים. בית הכנסת הומה באלפי אנשים. אף אחד לא מצפה, גם לא השר קצב, את הפצצה שעתיד הרבי להטיל לחלל האוויר – ובכך הביא למעשה להפלתו של יצחק שמיר מכס ראשות הממשלה.

בתחילת השיחה מציג הרב יקותיאל ראפ את השר קצב לפני הרבי, והרבי מברכו שיזכה

מאמצים אדירים להקמת ממשלת ימין צרה בראשות ימין, כדי שתשמור על ארץ הקודש ותרחיב את ההתנחלויות.

במשך זמן רב נערכו הדיונים לקראת וועידת מדריד, והרבי החל להביע את דעתו הקדושה נגד הדיבורים על אודות אוטונומיה פלשתינית. מפלגת התחיה שבראשה עמדה גב' גאולה כהן (– עליה התבטא הרבי באחת ההזדמנויות כי 'הלואי שחסידים יבינו מה שהיא מבינה בשלימות הארץ') שהייתה שותפה בממשלה, פרשה מהממשלה על רקע התגברות השיחות עם הפלשתינים על האוטונומיה, והחלה במהלכים להפלת הממשלה.

הכותרת שהיתה בעיתון "הארץ" למחרת יו"ד בשבת, עוד לפני שנודעה שיחת הרבי לשר קצב, הכריזה: "התחיה פורשת מהממשלה – שמיר מתייעץ עם מקורביו לגבי הקדמת הבחירות". פרשן העיתון גם מנמק את החלטת שמיר להקדים את הבחירות: שמיר ירצה להכות את המערך בנשקו הוא – החתירה לשלום – ויטען כי למען השלום הזה הסכים לוותר על השלטון.

בארץ. ראש הממשלה היה אז מר יצחק שמיר, שנחשב ל"סופר ימני", ולמעשה הכל בטחו בו בנושא השמירה על שלימות ארץ ישראל. אולם הרבי בעיניו הנבואיות, באספקלריא המאירה, ראה את העגל העתיד לצאת מוועידת מדריד בה הסכים שמיר להשתתף, והיא למעשה היוותה המשך ליקעמפ דויד' האומלל של מנחם בגין.

חורף תשנ"ב. האינתיפדה היתה אז בעיצומה, אולם קנה המידה שלה היה הרחק ממה שאנו מכירים היום. כותרתו הראשית של עיתון "הארץ" ביו"ד שבת תשנ"ב הכריזה על "7 פצועים בפיגוע ירי באיזור רמאללה". גל פיגועים, שאז זה היה די נדיר בארץ הקודש (כ-20 הרוגים בשנה לעומת 200 יהודים כיום). כיום כותרת כזאת כמעט ולא תופסת מקום בכלל.

לחץ אמריקאי עצום, שכלל גם איומים שלא יינתנו הערבויות עליהם התחייב ממשל בוש (האב) לעזרה לקליטת עולי רוסיה, הביא את ראש הממשלה יצחק שמיר להסכים ללכת לוועידת מדריד, ולשבת עם הפלשתינים והסורים לדון עמם על אפשרות של אוטונומיה מינהלית ואזרחית.

רק שנתיים קודם לכן השקיע הרבי

כתורות מן העיתונות לפני פגישת קצב עם הרבי

לאחר מכן אמר הרבי, כי כמו שעד עכשיו נלחם שמעון פרס נגד הממשלה, 'אז גם אני, שעד היום נלחמתי שתקום הממשלה', כך כעת אלחם בכל כוחי שתתפרק הממשלה. בשלב זה של השיחה עם מר קצב, הזכיר הרבי את שמו הקדוש ושם משפחתו."

● **איך ההרגשה כאשר אתה עומד ושומע את כל השיחה החריפה מתחילתה ועד סופה?**

הרב ראפ: הייתי המום. אני עומד ליד הרבי ושומע את השיחה הכי מדינית וגורלית לעם ישראל. אני שומע את הרבי מדבר מקירות ליבו ומתחנן שלא ידברו על

שמדובר רק אודות אוטונומיה מינהלית בלבד, ולא לגבי מדינה פלשתינית, אך הרבי לא הרפה, והסביר שוב ושוב כי שיחות על אוטונומיה יובילו בהכרח למדינה פלשתינית ולהחזרת כל השטחים כולל חברון וירושלים. "החריפות של הדברים היתה בדבריו של הרבי עליהם חזר מספר פעמים, כי אם כבר מדברים על מסירת ארץ ישראל, עדיף שיעשו זאת גויים או יהודים שאינם מאמינים. על ביטוי חריף זה חזר הרבי מספר פעמים במהלך השיחה. אמנם בשיחה המוגהת לא נכתבה הפסקה "או יהודים שאינם מאמינים", אך הרבי חזר על כך מספר פעמים.

לקבץ את עם ישראל תורת ישראל והקבייה. מיד לאחר מכן עובר הרבי לשוחח בנושאים אקטואליים, אודות הדיבורים סביב תוכנית האוטונומיה בה עסק ראש הממשלה מר יצחק שמיר באותם ימים.

18 דקות רצופות נמשכת אותה שיחה מרטיטת לב, כאשר במהלך כל השיחה הרבי לא עוזב אף לרגע את ידו המושטת של מר קצב. הרבי מדבר אודות התוכנית המסוכנת של האוטונומיה שהיא "צעד ראשון למסירת חלקים מארץ ישראל, ולא רק חלקים קטנים אלא חלקים גדולים כמו יהודה, שומרון, עזה, חברון וירושלים וכו', והרי זה עניין של פיקוח נפשות ממש!"... השיחה נשמעה אז דמיונית ומופרכת לחלוטין, אך כיום, לאחר שכבר מסרו את יהודה ושומרון, עזה וחברון, השיחה הזאת מזעזעת את כל נימי הנפש.

הרב יקותיאל ראפ, שהביא את השר קצב לרבי ושמע מקרוב את כל השיחה, ישב מיד לאחר מכן עם המזכיר הרבי לייבל גרונו והרב יוסף העכט והעלו את הדברים על הכתב. לאחר מכן הוכנסה השיחה לחדרו הקי של הרבי והוגהה על ידו.

על השתלשלות העניינים מנקודת מבטו, מספר הרב יקותיאל ראפ בראיון מיוחד לבית משיח: "באותה תקופה היה לי קשר עם נציגי הליכוד בניו יורק בהם מר יורם בן שלום ומר קליינמן; דרכם הרבי העביר מסרים רבים לשמיר בנושאי ארץ ישראל. מידי שבוע היה לנו שיעור קבוע עם נציגי הליכוד בניו-יורק.

"כאשר שר התחבורה מר קצב הגיע לארה"ב, ארגנו את הביקור שלו אצל הרבי. התכנון היה שהוא יעבור אצל הרבי לאחר תפילת ערבית של מוצאי יו"ד שבת וגם ישתתף בתפילות. ואכן, לאחר התפילה הצגנו אותו בפני הרבי שקיבל אותו בחמימות רבה (צריך לציין שהרבי כתב אליו באחת ההזדמנויות כי "הוא כתב אלי כמו חסיד"); הדבר הראשון שהרבי אמר לו, כי תפקידו לחבר את עם ישראל תורת ישראל והקבייה. המעניין הוא שכאשר הכנסנו את השיחה להגהתו של הרבי, התיקון הראשון של הרבי היה "שיזכה לקבץ את עם ישראל וכו'", כאשר יש להעיר שהדבר גם רומז על שמו של קצב...

"קבלת הפנים הייתה אמנם כמה, אבל דבריו של הרבי היו חריפים מאין כמותם, נגד שיחות אוטונומיה. אני חושב שאולי בגלל שהרבי דיבר אליו בחביבות, לא קלט אז מר קצב את חריפות הדברים ומשמעותם נגד ממשלת ישראל והעומד בראשה מר יצחק שמיר. קצב ניסה כל הזמן להתווכח עם הרבי

הרבי שינה ל"עדיף שהממשלה תתבטל".
— בקטע של "לפי זה עדיף שיקימו ממשלה של אומות העולם בארץ ישראל" הרבי הוסיף בכתי"ק את המילה "ר"ל" [=רחמנא ליצלן]...

— בקטע שהרבי מזכיר את העובדה כי מנחם בגין מתחרט על הסכמי קעמפ דויד, הרבי הוסיף בכתיב ידו "וכפי הנשמע עד היום, מתחרט על זה שויתר על חלק מארץ ישראל".

— בקטע שהרבי אומר כי מפחדים להגיד ברור שרוצים למסור חלקים מארץ ישראל "אבל כוונתם ברורה". הרבי הוסיף "י"ל שכוונתם ברורה".

— בפסקה של "שמיר בעצמו יודע את זה ויותר טוב ממני", הוסיף הרבי בתחילת הקטע את המשפט "ע"פ השערתי"...

— כשהגענו לקטע בו הזכיר הרבי את שמו הק' שילחם נגד שמיר כתבנו בסוגריים "כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר את שמו המלא — הרבי הקיף בעיגול את כ"ק אדמו"ר

דיבר עם איש.

"לאחר שהנחנו את השיחה, הכנסנו אותה לרבי בתקווה שהרבי יגיה אותה. ואכן הרבי הגיה את השיחה, והואיל להוסיף ולתקן. לאחר שהשיחה תוקנה נשלחתי להביא את השיחה למר קצב".

● **מה אתה יכול לספר על התיקונים וההגהות שכמדומה לא פורסמו עד כה?**

על השיחה עצמה אמנם לא נכתב שהיא מוגהת אלא "רשימה פרטית", גם זאת על פי הוראת הרבי, אך כפי שציינתי, היא הוגהה מתחילתה ועד סופה. באותן הגהות היו הרבה דברים מעניינים, ואציין חלק מהם:

— כשכתבנו שהרבי ברכו שיזכה "לחבר" את עם ישראל וכו', הרבי שינה שיזכה "לקבץ" עם ישראל, תורת ישראל והקב"ה".

— בהמשך כתבנו "שג' אלו לא ינתקו במהרה"; הרבי מחק את המילה "במהרה".

— בקטע השלישי ציטטנו כי לא משנה מה היהודים חושבים אומרים ומסבירים את הענין, אלא חשוב איך שהגויים מפרשים זאת, הרבי שינה את המילה גויים ל"אומות העולם".

— כתבנו "ועצם הדיבור אודות עניינים אלו הרי זה חילול ה'"; הרבי שינה וכתב "ועצם השקו"ט" אודות ענינים אלו" וכו'.

— בהמשך השיחה כתבנו "שמה שעושים זה בגלל שמתפעלים מהגויים", הרבי תיקן "בגלל שנתרשמו מהגויים".

— תיקון מדהים נוסף, כאשר בהנחה נכתב "לפי זה עדיף שהממשלה תתפרק",

אוטונומיה והוא אומר בדיוק לאן היא תוביל לאחר מכן, תוך כדי שהוא מזהיר כי הוא יפיל את שמיר אם ימשיך בדיבוריו על אודות האוטונומיה. בשיחה זו הרבי העלה לראשונה, כמדומני, את הנושא של חילול ה' שמתלווה למסירת שטחים על ידי יהודים מאמינים וגם את הכפירה בה' ותורתו ב"מלחמה גלויה" אם חלילה מוסרים שטחים, דברים חריפים כאלו לא נמצאו בשיחות קודמות. אבל הדבר שהרטיט אותנו יותר מכל, כאשר הרבי הזכיר את שמו הק'. כשהרבי אמר זאת, חשבתי מיד על המאמר באתי לגני באות "י"א, שם מדובר על המלך שמעמיד עצמו בקשרי המלחמה.

"צריך לציין עוד, כי הרבי ביקש מקצב שימסור את הדברים למר שמיר באומרו "אני מטיל עליך שליחות לא נעימה"; "תמסור זאת בכל התוקף" — ביקש ממנו הרבי — "אחרת אעשה שליח בעצמי שילך אליו" (בשיחה המוגהת תיקן הרבי: "ולמה לי לעשות שליח בעצמי שילך אליו וימסור את הדברים בכל התוקף?").

● **השיחה לא הוקלטה, אך מיד לאחר השיחה ישבת להעלות את הדברים על הכתב?**

"אכן, התיישבתי עם המזכיר הרב גרוני והרב יוסף העכט, רבה של אילת, לעלות את השיחה על הכתב ולהעבירה לשר קצב שעדיין שהה בניו יורק. שלושתנו שעמדנו קרוב ביותר, שמענו היטב את כל מהלך השיחה. מיקרופון לא היה, כיון שאף אחד לא תיאר לעצמו שהרבי עומד לשוחח עם מישהו, כאשר בחלוקת הדולרים לאחר מעריב הרבי לא

הרב ראפ: הייתי המום. אני עומד ליד הרבי ושומע את השיחה הכי מדינית וגורלית לעם ישראל. אני שומע את הרבי מדבר מקירות ליבו ומתחנן שלא ידברו על אוטונומיה והוא אומר בדיוק לאן היא תוביל לאחר מכן, תוך כדי שהוא מזהיר כי הוא יפיל את שמיר אם ימשיך בדיבוריו על אודות האוטונומיה

כותרות מן העיתונות לאחר פגישת קצב עם הרבי

קצב: כל מאויינינו - למנוע הקמת מדינה פלשתינאית

סאת ודרי מלומבקינין

הר העובדות משה קצב, אשר כיהן כאדרי"ב שליטת, כי הוא משרד שאדרי"ב תינו לישראל את הערבות ללילית. בפסיקה עתונאים, שערך נמלל כן גרדון, אשר קצב "התריסמו" שערך למסלול טיבה הגינות, שלא לתת לנו את הערבות. ודרי לא מחזר במקרה, וקצב לא קשה המסלול את עניין הסיוע לבעיית הודו בחלוצית. גם הערבים אינם מעלים טענות פוריות עניין זה בשיחות הדדי. לזה לפי אפי משרד שהערבות תתקבלנה.

על מגישותיו עם מנהיגי יהדות אר"ב אשר, כי יהתח לו שיהא קשה אך כנה אדם. "אספר להבין שהיהודים נמצאים בלחץ של התקן שדות האפריקאיות, וזה הולקס על מדיניות ממשלת ישראל, אשר, אבל את מדיניות ישראל ימלא לעבודת הק הממשלה בארץ, ולא נפר כיום להתערבות המדינה לצרכים הכלכליים שלי", הוסיף השר.

קצב סיפר על פגישתו עם הרב מלובביץ', והצביע חלק מהמסמכים שהיו בידו, להוכיח, וארטי"ר מנגד למסירת שטחים לערבים, ודבר זה שכתוב תופת פעם של חכם שנים, עלולה לסת' למדינה פלשתינאית.

"כל מאויינינו הם נגד מדינה פלשתינאית - החרד קצב לרבי כדי להצילנו - אגתנו לא מסכימים לטענה טריטוריאלית ולשטחים תמורה לשום".

קצב סיפר כי הרב ריכז גם על זכירתו הרבת של סגיד כדאש מחזרת ל"עקב", הוא לא רדש את התפטרותו, ולא קרא להפלת המפקד לת "הרבי ריכז בלחש, הישר לאתני - סיפר - מאות אנשים שעמדו מסביב לא יכלו לשמוע מלה. הירחמים של תב"ד לא היו מודיעים".

לדברי הרב העובדות האגיהה עם הרבי מלובביץ' לא התנה מלוא כנות. הוא וגניו לחזר הרב במפגשיו החילת ערכות. כמסך כל הסיחה אחר הרבי כידי ושהה אדם, אל קול ענינים המשתמח של אלפי המחפלים שניסו את בית הכנסת. לילה ראיתו בו עוזרי היה להקמת קצב הרבי משרד איתו בשיחה עוד זמן רב.

המסר של הרבי לשמיר כפי שנתבקש. מר קצב אף ניסה להתפתל ולהסביר את דברי הרבי כפי שנוח לו, באומרו כי חסידי חב"ד סילפו את הדברים וכו'.

גם לאחר שהגיע לארץ, המשיך מר קצב להכחיש את דבריו של הרבי. בראיון שהעניק לעיתון 'הארץ' ובמסיבת עיתונאים שכניס במיוחד ('הארץ' יום ראשון כ"א בשבט) אמר קצב: "הרבי לא קרא להפלת הממשלה. הרבי דיבר בלחש, היישר לאזני. מאות אנשים שעמדו מסביב לא יכלו לשמוע מילה. הדיווחים של חב"ד לא היו מדויקים", כלשונו.

בעקבות זאת הרבי דאג למנות שליח אחר שיבהיר את הדברים למר שמיר במלוא חומרותם (וכפי שהרבי ציין בשיחה למר קצב: 'למה לי לעשות שליח בעצמי...'). לתפקיד זה נבחר מר יוסף ציחנובר, מי שנחשב לאחד מראשי מערכת הביטחון, ועסק בתחומים שונים בנושא הבטחוני בארצות הברית, והיה

● מה פירושה של הגהה זאת?
 "ההגהה הזאת של הרבי מדגישה את החשיבות העצומה ביותר שהרבי העניק לשליחות של קצב למר שמיר, שישנה את דרכו, או אחרת הרבי יהיה הראשון שילחם לפרק את ממשלתו".
 [בשולי העניין - מוסיף הרב ראפ - יש להעיר על הספר "קראתי ואין עונה" שיצא לאור לאחרונה, ונערכו בו שינויים, תוך השמטת קטעים משיחתו של הרבי מה"מ, (כמו הקטע המתחיל "אתה הרי מבין ערבית") למר קצב. בטוחני כי מדובר בשוגג, ומאי-ידיעה של אותם בחורים שערכו את הספר, כי שיחה זו הוגהה בשלמותה על ידי הרבי. נקווה שהדברים יתוקנו בהוצאות הבאות].

כיום, עשור שנים לאחר מכן, אנו חושפים לראשונה כי מר קצב לא עשה את שליחותו ולא העביר את

שליט"א, ועשה קו להוציא את זה, ומעל זה כתב את שמו הפרטי המלא כפי שמודפס "אזי אני מנחם מענדל שניאורסאהן יהיה הראשון שילחם בכל התוקף ובכל הכוחות שלי נגד שמיר שתתפרק הממשלה".

— בהנחה היה כתוב "עד היום היה שמעון פרס", הרבי הוסיף בכת"ק את המילה "מר" שמעון פרס.

— עוד שינוי מעניין מאד, הרבי אמר "שמיר יש את עצמו בכל התוקף על החלטה" הרבי שינה וכתב "שמיר יש שמי בכל התוקף" (קודם לכן הרבי ביאר הרבי שמיר זה דבר הבוקע אבן קשה).

— שינוי נוסף: "אחרת אעשה שליח בעצמי שילך אליו וימסור את הדברים בכל התוקף". הרבי שינה זאת "למה לי לעשות שליח בעצמי שילך אליו וימסור את הדברים בכל התוקף".

מלבד אלה היו עוד מספר שינויים, אך רובם הם לשוניים.

קבלת הפנים הייתה אמנם

חמה, אבל דבריו של הרבי היו

חריפים מאין כמותם,

נגד שיחות אוטונומיה.

אני חושב שאולי בגלל

שהרבי דיבר אליו בחביבות,

לא קלט אז מר קצב את

חריפות הדברים ומשמעותם

מהעם, נפל בבחירות שנערכו רק ארבעה חודשים לאחר דבריו של הרבי, בניגוד לכל התחזיות והפרשנויות הפוליטיות. יותר מכך: גוש הימין קיבל יותר קולות מגוש השמאל, אך הפיצול בימין הביא לנפילתו של שמיר, שהתרברב, שאוטונומיה לא תביא למדינה פלשתינית.

בשיחות של חסידים שהתקיימו באותם ימים, צויין כי נפילה שמימית ובלתי צפויה זו, היא תוצאת מאבקו של הרבי "במקומות הנכונים". מעניין לציין, כי אזהרה זו עמדה קיימת במהלך העשור האחרון, כאשר כל ראש ממשלה שדיבר על וויתורים – סיים את כהונתו בטרם עת.

כמה עגום ומצער לראות היום את הדברים, לראות את האטימות של אותם מנהיגים לנוכח דבריו ואזהרותיו הנמרצות של הרבי. מסתבר כי למרות כל ההערכות המקצועיות, רק עיני הבדולח של נשיא הדור ומנהיגו, צפו בחורבן הנורא שנגרם בעקבות שיחות על האוטונומיה.

למרבה הצער, חמש שנים בדיוק לאחר דבריו של הרבי מלך המשיח כי הם יחזירו את יש"ע חברון וירושלים, מסר בנימין נתניהו **בערב יו"ד שבט תשנ"ז**, את עיר הקודש חברון לשלטון המרצחים בראשות הארכי-רוצח. גם היום ראש הממשלה מטעם הליכוד

רח"ל יימשכו הדיבורים על אוטונומיה" (הארץ, כ"ג שבט תשנ"ב).

כעבור מספר ימים שאל הרב דוד נחשון את הרבי מה"מ, האם לשלוח את העתק דבריו של הרבי למר קצב לכל חברי מרכז הליכוד? הרבי השיב בחיוב ועודד את הפעולה.

בינתיים נראה היה כי מר שמיר טרם קלט את המסר של הרבי. זאת אנו למדים מעיתון הארץ מיום ל' בשבט: "שמיר מרגיע את התחייה: הרבי מלובביץ' טועה [ר"ל] – המשא ומתן על אוטונומיה לא יוביל להחזרת שטחים". בהמשך הכתבה נאמר: "אני מכבד את הרבי מלובביץ' אבל אני חושב שבעניין הזה הוא טועה לחלוטין. לומר שאנו מוכנים להחזיר שטחים לזרים, זו טענה המנוגדת למציאות. המו"מ לאוטונומיה לא יביא להחזרת שטחים" – כך הגיב אתמול ראש הממשלה שמיר על התבטאויותיו של מנהיג חב"ד הרבי מלובביץ' בגנות משא ומתן על אוטונומיה.

עיתון 'הארץ' יודע עוד לספר כי "ראש הממשלה אמר את הדברים בישיבת ועדת חוץ וביטחון לאחר שח"כ גאולה כהן (התחיה) ציטטה מדבריו של הרבי מלובביץ'. שמיר הדגיש כי כל עוד העניין בידי ממשלה של הליכוד לא תהיה מדינה פלשתינית והרבי מלובביץ' וח"כ כהן יכולים להיות רגועים..." שמיר נשאר עיקש בדעתו ללכת נגד ה' ומשיחו והוא החליט להקדים את הבחירות בתקווה לזכות גם בקולות התומכים ב"שלוש".

התוצאות המרות מבחינתו לא איחרו להגיע: שמיר שנישא על הערצה אדירה בעקבות מלחמת המפרץ, כאשר הסקרים הראו על תמיכה של למעלה מ-80 אחוז

מקורב מאד לרבי. במשך שנים ארוכות זכה ציחנובר להכנס ליחידויות רבות וביצע שליחויות עלומות מטעם הרבי. כעת הוא נבחר למסור את הדברים למר שמיר בצורה הברורה ביותר – כי אם לא יחזור בו מהדיונים אודות אוטונומיה, הרבי יפיל את ממשלתו.

יומיים לאחר מכן, ביום י"ב בשבט, אנחנו מוצאים את הכותרת בעיתון 'הארץ': "הרבי מלובביץ' תקף בחריפות את הצעת האוטונומיה של שמיר". בהמשך נכתב כי "האדמו"ר טען שהאוטונומיה תוביל לאסון; לדבריו, עצם הדיבורים עם הפלשתינים גורמים להם להאמין שיש סיכוי להשגת מטרתיהם ומביאים להגברת הטרור".

באחת ההזדמנויות התבטא מר ציחנובר על אותה שליחות שהוטלה עליו על ידי הרבי ואמר: "אני לא יודע מדוע הרבי שלח אותי למר שמיר בנושא הזה, כנראה שהוא לא סמך על קצב בנושא הזה..."

יש לציין שהעיתונים באותה תקופה עסקו רבות בפרשה, ובמשך חודש ימים נסובו דיונים ותלי תילים של פרשנויות על דבריו החריפים של הרבי נגד תוכנית האוטונומיה והפלת ממשלת שמיר.

ביום כ"ג בשבט מצוטט הרב יוסף גוטניק בשם הרבי בעיתון 'הארץ' אומר ש"אם יימשכו הדיבורים על אוטונומיה, עדיף שתקום ממשלה זרה על פני שלטונו של שמיר". בהמשך נאמר: "הנסיון ממלחמת המפרץ מלמד שהרבי מפליא לחזות עתידות ולכן חייבים לקבל את דברי הרבי כאזהרה. כולם ראו שהרבי תמיד צדק בתחזיותיו. הממשלה והעומד בראשה חייבים להיות בראש ובראשונה מודעים היטב לסכנה החמורה שהרבי שליט"א מצביע עליה אם

תגובתו של מר שמיר:

את תגובתו הישירה של מר שמיר לכתבה זו לא הצלחנו להשיג, אך נעזרנו בדברים שאמר בחודש מנחם-אב תשנ"ז, כאשר ר' עמי פייקובסקי הגיע לאה"ק לאזכרה של אביו שהיה מראשי הלח"י. במהלך הביקור נפגש מר פייקובסקי עם שמיר ושוחח עמו על אזהרותיו של הרבי אליו מאותה תקופה. מר שמיר נאנח ואמר: "נשיאים טועים, ראשי ממשלות טועים, הרבי לא טועה..."

הדברים גם נאמרו בראיון שהעניק ל"בית משיח" בחודש אב תשנ"ז.

תגובתו של מר קצב:

גם את תגובתו של מר קצב לכתבה זו לא הצלחנו להשיג, אך ראוי לציין כי ביום הבהיר יו"ד שבט תש"ס, בכינוס שהתקיים ביד אליהו, לרגל יובל החמישים, ביקש מר קצב בפומבי סליחה מהרבי, בכל הקשור, למה שהתרחש באותה תקופה.

מכריז כי הוא רוצה להעניק מדינה פלשתינית...

ח"כ גאולה כהן, שיזמה את הפלת ממשלת שמיר, ואף התבססה על דברי הרבי מלך המשיח כאשר הזכירה זאת לשמיר בועדת חוץ וביטחון, כתבה מאמר מיוחד בנושא הפלת הממשלה. תמצית מאמרה (שהתפרסם בידיעות אחרונות) ח"י בשבט תשנ"ב) היה אודות כך שלמרות ששמיר ימני ויש לו זכויות, הרי שלאחר שהסכים לשיחות אוטונומיה, הרי בכך נגמר החזון של ארץ ישראל השלימה ועל כן ראוי להפיל את ממשלתו. את מאמרה זה שלחה לרבי יחד עם עניינים נוספים אודות מפלגת התחיה שפרשה מהממשלה. תשובתו של הרבי מה"מ כפי שהופיעה אז בכפר חב"ד, מוכיחה כי גם בתשובה לגאולה כהן צפה הרבי את הפלת ממשלתו של שמיר. וכך כותב הרבי בדברי התשובה לגאולה כהן מיום ו' אדר ראשון תשנ"ב: "כמובן קראתי בעיון כהנ"ל. ולכאורה על-פי המצב עתה באה"ק צפויות כמה שינויים באה"ק. ועל-פי [מה] שהיה עד עתה – צפויות גם הפתעות, ובהיותה על אתר בודאי מרגישה זאת".

והרבי ממשיך בתשובתו שאינה משתמעת לשני פנים: "מה שלא נשתנה במשך יותר מארבעים שנה – שאה"ק דורשת (כל הזמן הזה) – שלמות הארץ, שלמות התורה – ביחד עם הבטחת התורה בזה – יגעת

ומצאת, כל אחד ואחת מאתנו". יש לציין כי גם פרסומי חב"ד באותם הזמנים (כפ"ח בעמודו הראשי, כולל שיחת השבוע בעמודו הראשון) פרסמו שהרבי יפיל את ממשלת שמיר, אם ימשיך בדיבור על אוטונומיה.

מוסיף ומספר הרב יקותיאל מנחם ראפ: "היה זה לפני כארבע שנים, לאחר הרצח של הרב שלמה רענן הי"ד בתל רומידה שבחברון, (בעקבות מסירת חברון לידי המחבלים על ידי נתניהו) הייתי באה"ק והלכתי לנחם את המשפחה יחד עם המזכיר הרב לייבל גרונר. כשבאנו לבית, בדיוק יצאה מבית האבלים ח"כ גאולה כהן. בשיחה שהתפתחה היא הזכירה לרב גרונר יחידות שלה עם הרבי שלושים שנה קודם לכן; וכך היא סיפרה לנו: "היה זה מיד לאחר מלחמת ששת הימים. הייתי ביחידות אצל הרבי, במהלכה אמר לי הרבי שמכיוון שממשלת ישראל מבקשת למסור שטחים, הרי לא רק יש"ע בסכנה, אלא גם ירושלים נמצאת בסכנה. זה היה נשמע לי אז חלום בלהות בלתי מציאותי בעליל. אפילו התביישתי לספר על כך לחברים שלי כדי שחלילה לא יגחכו על הרבי. היום שאני נזכרת בדברים של הרבי, אני מתחילה לבכות..."

כ כל שלומדים ומתעמקים יותר בשיחה של הרבי למר קצב, נראים הדברים כנבואה מדהימה. כיום, במצב העכשווי נראים הדברים מובנים הרבה יותר, את פשר דבריו של הרבי למר קצב. כל יום שעובר, עוצמתם של הדברים הולכת וגוברת.

לעת עתה, זו השיחה האחרונה ששמענו מהרבי בנושאי שלימות הארץ לעת עתה; שיחה שגם הוגהה והתפרסמה בעולם כולו. שיחה זו מזעזעת ומרעידיה את הלבבות בעוצמתה ובדבריה נגד הלוחמים נגד ה' ותורתו. כאשר לומדים את השיחה ורואים את דבריו של הרבי כי שמיר יביא למסירת יש"ע חברון וירושלים וכו', הדברים מזעזעים את נימי הנפש. נחשוב לעצמנו, מה חשבנו לפני עשור שנים, כאשר קראנו את המילים הללו, ומה אנו חושבים כעת כאשר מתבוננים במילים אלו

בשיחה זו פתח הרבי שלב חדש במלחמותיו של המלך המשיח "ילחום מלחמת ה'". בצורה מפורשת ביותר העמיד הרבי את עצמו בקשרי המלחמה, כאשר הוא נותן וחותם את שמו הטהור והקדוש, לא רק באמירה, אלא בכתובה – "נכתב ונחתם בטבעת המלך..."

ככל שנעמיק ונלמד את השיחה יותר ויותר, נבין טוב יותר את מלחמת ה' בנושאי שלימות הארץ. בשיחה זו נגע הרבי בכל הנקודות האפשרויות ואף האיר נקודות נוספות שלא הודגשו במהלך השנים האחרונות. במידה מסוימת שיחה זו היא התמצית של כל השיחות הרבות שנאמרו בנושאי שלימות הארץ.

נבואת ה' בפי הרבי התגשמה במלואה – והידיעה והאמונה הגדולה, כי כמו שבנושאים הללו ראינו כיצד דבריו של הרבי לא חוזרים ויקם, כך בוודאי נבואה טובה – נבואת הגאולה...